

ADY ANDRÁS

Kitt

Két kapcsoló tulajdonképpen az egyik az intelligencia a másik az okosság abból is a nekem már sok fajta... a szoba ugyanaz sötét kis kamra életre szabott amolyan üres-teli nem kong de nem is megyek a kátrányszínben semminek neki... kapcsolóhasználat kérdése hogy a felzizzenő fényben ez boldognak látszik vagy nélkülinek.

ADY ANDRÁS (1976, Csíkszereda) költő. A Márton Áron Főgimnáziumban érettségizett, Brassóban járt főiskolára, majd Kolozsváron pszichológiából diplomázott. Előbb csíkszeredai művelődési intézmények szakirányítója, jelenleg lapszerkesztő. Versei hazai és magyarországi lapokban, folyóiratokban jelentek meg.

Mono-

Nagyon keveset árul el nekem egy épp érkező boldog ember arca s már az sem fáj hogy bennem semmiféle felfedezői bizsergést nem kreál ez a tabula rasa... a felhőtlenlést meg képtelen vagyok meglátni a távozóban nincs áruló jel a tarkókon a tartásban a járás meg csak éppen viszi az eddig közeledőt... lehetetlen hogy ennyire pontosan tükröződjem és ennyiben?

Alvás előtt

*Persze hogy pontosan
tudom merre járt már a
lábam annyira nem vagyok
azért memória-lerobbant s
az is segít ha a feltúrázott
emlékek az obligát esti
ájulás előtt tesznek bennem
még egy-egy tiszteletkört...
csak azzal nehéz mit kezdenem
mikor olyan tájakra jön haza
egy-egy ilyen relikvia ahol nem
voltam s vajon milyen
formában(?) lehettem.*

Egy oldal

*Nem is tudom higgyek-e
benne hogy valami odaát
is van hogy egyáltalán a
létige bármely formája
innen alkalmazható-e oda
s ott kiderül tán ha itt
igazunk volt nem tudom
higgyek-e a másvilágban
így különírva hisz annyian
tették teszik és mindig
mosolyogtak ilyenkor...
nekem ez a derű hiányzik
nekem ez a nyugalom csak
kölcson ha adod ideadod
nekem hadd játsszak valami
más tézissel: te hiszel és
csakis a halál előtti életben.*

Anyjafia

*Köztem és az amatőrök
közt csak egy a különbség:
én előbb szétszedtem már
magam s mi fontosabb
sikerrel össze is raktam
mielőtt egyáltalán ilyesmibe
fogtam volna veled innen
már nem kegyetlen felelőtlenség
ez de így fair: kísérletezzen előbb
önmagán egy orvos-gyerek!*

Namost

*Ha azt mondom mindenhová
befér a mirákulum úgy a hitet
sem zárhatom ki abban is
minden a csodáról szól ha
meg legalább ami engem
illet sehol sincs rajtam egy
árva rés amin a varázsszerű
beszivárognak úgy kizárom
a hitet mint csakis csodákra
képeset.*

Poszton

*Ha úgy érzem túl lassú lenne
az ahogy megbolondulnék
s valójában esély adódna rá
hogy cseppet sem nyugodtan
végignézzem a leépülésem
vagy átépülésem mindig egy
kegyelmi helyzetre egy ilyenkor
nagyon vágyott paradicsomi
állapotra gondolok: ha mindenkivel
egyszerre történne ilyesmi úgy
nekem neked neki a változás
fel sem tűnne.*